

Drobky, 2026

Místo – bezvýznamné maloměsto v zapomenutém koutě světa; Děj – každodenní kolotání; Čas – stereotyp; Postavy – my všichni prostí lidé; Celek – zkrátka jen drobky náhodně rozsypané na rozpáleném asfaltu u laviček, na dohled přetékaající odpad'ák na směs, výlohy večerek zářící zpola vybledlými disharmoniemi barev. Banalita, kam pohlédneš, nenabízí se žádná zajímavá perspektiva, nikde se nepoodhaluje hloubka potencionálního tunýlku vedoucího ke zřídlu poznání, ty usychající drobky mohou mít chuť a vůni jedině při dostatečné schopnosti lásky – schopnosti být za ně vděčný a umět si je vychutnat. Exprese je tu jediná možná poezie.